

היהודים טוענים: פרובוקציה, הערבים

מכבד את הצווים וכי הם נכונים באופן פשטני, אך למעשה אין הוא יכול להתייחס אליהם. מכיוון שלא מצורפת אליהם מפה המפרטת היכן בדיוק נמצא מקומן של חלקות המריבה. לכן משכיחו הטרקטורים בניצוץ עברות הפיתוח. כשהצווים נשארו מנוחים על שולחנו של מנכ"ל חברת גל.

העותרים. תושבי הכפר בידה.
טוענים כי מעולם לא מכרו את
אדמותיהם, וכי חתימותיהם זויפו. הם
גם לא קיבלו כל תשלום על

את האדמות ומעבירים אותן לרוכשים היהודיים. מחירי הקרקע נעים בין 300 לאלף רינאר ירדניים לדונם (רינאר ירדני שווה היום כ־120 שקל).

מכבד צווים,

אבל...

מה שקרה ביום השני בשבוע שעבר על אדמות הכפר בידיה. הוא רק סימפטום של התופעה כולה. זהו עניין שהיה נתון במחלוקת במשך

[illegible]

מיסמך הבעלות של מיסמכת אל-אקרע. הקרקעות רשומות במישרדי מס-רכוש. רוב הקרקעות אינן רשומות בטאבו, והבעלות עליהן נקבעת לפי תשלומי המיסים.

המכירה הכביכול. בית המישפט קבע.
כי עד לבירור עניין זה אין לבצע שום
עבודות ושינויים על הקרקע המדור
ברת.

כאשר למה שקרה ביום השני
בשבוע שעבר, בתקרית שבסופה נהרג
תושב הכפר בידיה, יש שתי גירסות,
הפוכות האחת מן השנייה. הגירסה
היהודית והגירסה הערבית.

אלמנתו של איברהים אחמד-אל-אקאר, היתה עם בעלה באותו יום. היא עברה את ארמנות, כמו בכל יום. טענה, כי במשך תקופה ארוכה בזמן האחרון היו עובדים את ארמנות במשך היום ולא ראו שום טרקטורים באזור. כשהיו חוזרים למחרת בבוקר, היו רואים כי טרקטורים וכלי־רכב כנדים אחרים עברו במקום והשחיתו את היבולים והעצים שלהם.

למישפחה כ־60 דונם באזור, והיא הוכיחה זאת באמצעות טופסים חתומים ומבוטלים מספריה-מיסים. המישפחה נמצאת במקום כבר דורות רבים וזיה מז האדמה.

באותו יום עברה כל המישפה במקום — האב, האם ושני האחים הגדולים. הם ראו את העסקטורים עומרים על האמה שלהם, והחל יבונה צמר מנהל החברה בקשר לעבודות שנעשות בשטח. מנהל החברה אמר להם, לרבניה, כי הארמות נמצאות בבנייתן, ויש לו כל הזכות לעבור עליהם.

אחרי שהתמשך הוויכוח, סיפרה האלמנה, קרא מנהל-החברה לאנשי מישמר-הגבול. הניידת הגיעה ומתוכה יצאו ארבעה חיילים.

„אחרי ויכוח קצר עם החיילים, התקדם אחד החיילים לעבר בעלי, סיפרה האלמנה בהתרגשות, „נתן לו מטירה חזקה ואגרופי.

„בעלי התמוטט על הארץ. שכנים
שעברו בסמוך ראו את שקרה ובאו
בריצה לעזור. הם שפכו עליו מים עד
שהתעורר.”

כשהתעורר הזקן המשיך הוויכוח
עם שוטרי מישמר-הגבול, ויכוח שה-
גיע, לדיברי האשה, עד לצעקות.
שבסופן הוציא השוטר את נישקו וירה
בזקן.

כפריים אחרים שהיו בשטח ועבדו את אדמותיהם חשו למקום ונורו אף הם. האלמנה טוענת, כי איש מהם לא זרק אבנים או השתמש בסכין נגד

מזמן רב בין בעלי־הקרע הערביים ובין החברה היהודית, דרך בית־המישפט הערבי בגדה. בית־המישפט זה פועל על־פי ההוקים הירדניים תחת חסותו של הממשל הצבאי. אך אין למימשל שום זכות לשנות מעפולותיו או להתלותיו של בית־ההמשפט, אלא אם הדבר נחוץ לצרכי ביטחון צבאי.

לפני כשבועיים. כ־29 במס. הוציא בית-המשפט בשכם צו-מניעה לכיצוע על פטוה בהחלטה בקרקע מס' 2091/2014 בגוש מס' 2 באזור חומה בארמנות בידיה. את הצו קיבלו בשם הבעלים עורכי-הדין סעיד עתלי ממטירה ונדאל טהיה ממשכ. הצו נמסר באופן אישי לשרה עורדין עתלי למנכ"ל חברת גל ב־5 באפריל.

אך עבודת-הפיתוח במקום לא
הופסקו. מנכ"ל החברה טען, כי הוא

טוענט, כי מעולם לא מכרו את אדמתם, ולראיה מציגה את טופסי רישום־הקרקעות. למישפחה כ־60 דונם אדמה, שאותם הם מעבדים ומפרייה הם חיים.

האלמנה

זינב יוסף עבד אל-חמיד, היתה עם בעלה על אדמת המריבה, באותו בוקר שבו פרצה התקרית שבמהלכה נהרג בעלה. היא

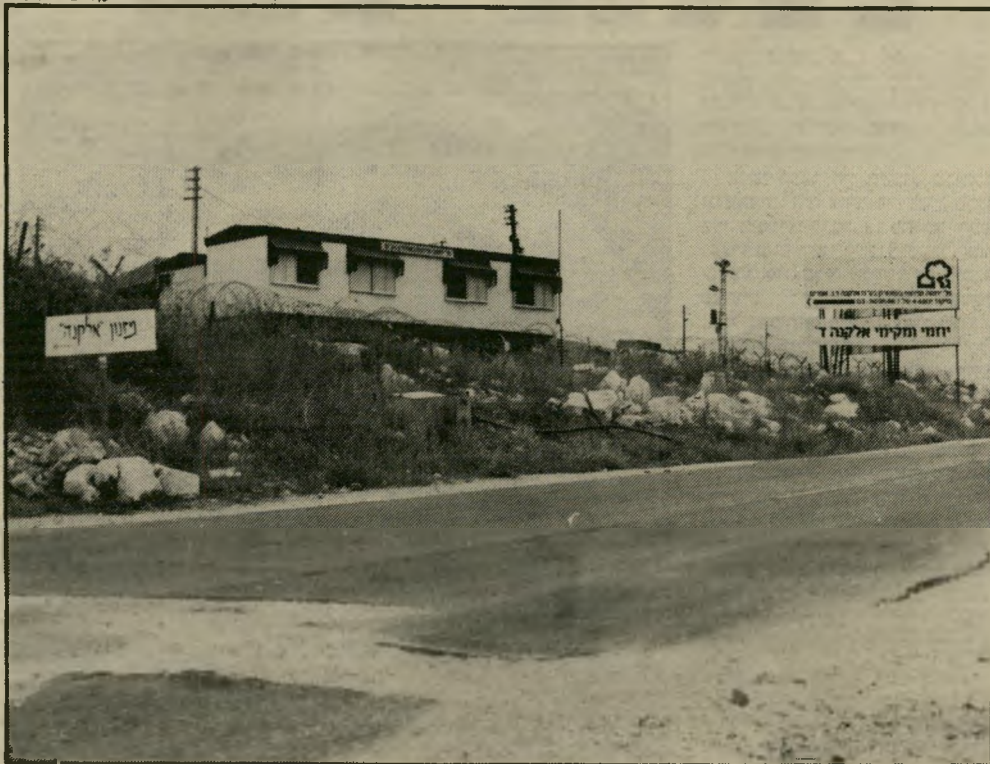
שלבים — מיפוי השטח בעזרת בעל הקרקע בעצמו, אחרי כן צריכים לחתום על המפה כל השכנים הגובלים בקרקע ולאשר אותה, ואז צריך לחתום עליה גם מוכתר הכפר.

כל התיק, עם החתימות השונות והמפה, מועבר למינהל לקבלת היתר-עיסקה. ברגע שמתקבל אישור כזה אפשר לגשת לטאבו ולהישיר בקשה לרישום. מישיר. הטאבו מציג, בודקים מחדש את המפות, בעזרת מורדים מוסמכים שלהם, ואחריכך יש תהליך משפטי ארוך ומסובך, שבו מורדים מישירים כל החתימות והעצרת בעלות.

תושבי הגדההמערבית אינם נוטים
כאופן מיוחד למכור את אדמותיהם,
וזאת כלשון המעטה. גם אם נמצא מי
שיעשה זאת הוא משתדל שהדבר לא
יתבצע באופן גלוי. היהודים, לעומתם,
רוצים מאוד להשיג עוד ועוד אדמות
וליישב אותן כמעט שיותר מהר.

בשל מצב אובייקטיבי זה, נעשות כל מיני עיסקות אפלות כדי להשיג אדמות הנמצאות בבעלות פרטית. חלק לא מבוטל מעיסקות אלה נמצא בדיון מישפטי, כשבעלי־ההרקע המקוריים טוענים שבוצע זיוף חתימות.

התושבים הערביים בגדה מספרים
בחצי פה על איומים ושיכנועים שונים
על בעלי קרקעות כדי שימכרו את
ארמיותיהם. המשאומתן בין נעל-
הקרקע לרוכש היהודי לא נעשה
כאופן שיר. בדרך כלל ישנם מתווכים
ערבים שונים ומשונים. הם משיגים

המקום. מנכ"ל החברה נכח במקום האירוע ביזמן התקרית וטוען כי הכמריים השליכו אבנים על איש משמר-הגבול, ובעיקבות כך נאלץ השוטר לירות.

חברת "גל" משרדי חברת גל נמצאים באחת ההתנחלויות הרבות ששמן אלקנה. בעלי החברה הם שניים מתושבי